

Baggrund for kommunal gebyropkrævning på rotteområdet

Gebyrmodellen til finansiering af den kommunale rottebekæmpelse minder om en forsikringsordning, der garanterer kommunens borgere mod uforholdsmæssigt store udgifter til bekæmpelse af rotter i tilfælde af rotteangreb.

Den enkelte borger betaler en "præmie" for denne forsikring. Kommunen kan vælge at opkræve "præmien" på to måder: Enten som et gebyr eller som en skat. Skattegrundlaget følger af anden lovgivning, men i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 18 har kommunalbestyrelsen mulighed til at opkræve et gebyr for rottebekæmpelsen i kommunen.

Den kommunale gebyropkrævning

Kommunen kan beslutte, at der skal opkræves gebyr til dækning af omkostningerne både i forbindelse med driftsopgaver og myndighedsopgaver ved den kommunale rottebekæmpelse, jf. **Rotte**bekendtgørelsens § 52.

Gebyret pålægges samtlige faste ejendomme i kommunen og opkræves på baggrund af et fast bidrag og ejendommens areal som oplyst i Bygnings- og boligregistret (BBR) den 1. januar i året forud for det år, som opkrævningen dækker. Gebyret for den enkelte ejendom består af tre dele; det faste bidrag, et bidrag for antal bebyggede kvadratmeter op til 250 kvadratmeter (sats 1), og et bidrag for antal over 250 kvadratmeter (sats 2).

Det faste bidrag fastsættes i den enkelte kommune således, at det dækker 1/3 af kommunens samlede rottebekæmpelsesbudget. Denne andel fordeles ud på antal ejendomme i kommunen, således at alle ejendomme betaler det samme faste bidrag.

Den resterende del af kommunens budget skal derefter divideres med det samlede antal kvadratmeter "bebygget areal" i kommunen for at få én kvadratmeterpris (sats 1). Sats 1 betales for en ejendoms antal kvadratmeter op til 250 kvadratmeter. Efter 250 kvadratmeter, ændres kvadratmetersatsen til 1/2 af sats 1 (sats 2).

Beregning af rottegebyret

Gebyrberegningen består af tre trin.

Fast bidrag

Først beregnes det faste bidrag pr. ejendom. Det faste bidrag fastsættes, så det svarer til 33,33 pct. af kommunens samlede budget til rottebekæmpelse og fastsættes pr. ejendom som

$$\text{Fast gebyr} = \frac{\text{Kommunenens budget} \times \frac{1}{3}}{\text{Antal ejendomme}}$$

Sats 1 – gebyr pr. kvadratmeter op til 250 kvadratmeter bebygget areal

Satsen beregnes som budgettet fratrukket indtægter fra fast bidrag. Dette dels på det samlede bebyggede areal under 250 kvm inklusive 250 kvm for bygninger over 250 kvm samt 50 pct. af arealet over 250 kvm.

$$\text{Sats 1} = \frac{\text{Kommunens budget} - \text{samlet indtægt fra fast bidrag}}{\text{Samlet bebygget areal op til 250 kvm} + (\frac{1}{2} \times \text{areal over 250 kvm})}$$

Sats 2 – gebyr pr. kvadratmeter over 250 kvadratmeter bebygget areal

Sats 2 gælder for arealer udover 250 kvm. Sats 2 fastsættes til 50 pct. af sats 1.

$$\text{Sats 2} = \text{Sats 1} \times \frac{1}{2}$$

Samlet gebyr pr. ejendom

Gebyret for den enkelte ejendom kan herved fastsættes som

$$\text{Gebyr pr. ejendom} = \text{fast bidrag} + (\text{Sats 1} \times \text{bebygget areal} \leq 250 \text{ kvm}) + (\text{Sats 2} \times \text{bebygget areal} > 250 \text{ kvm})$$

Beregningen kan understøttes af eksisterende IT-systemer, der kan tilpasses til at understøtte den nye opkrævningsmodel. Kommunerne skal på baggrund af data fra KMD beregne det faste bidrag og derefter de to satser.

For ejerlejligheder beregnes gebyret i stk. 3 som en sats pr. kvadratmeter samlet bolig- og erhvervsareal.

Kommunalbestyrelsen fastsætter for hvert regnskabsår de nærmere bestemmelser om gebyrets størrelse. Der kan ikke meddeles dispensation for betaling af gebyret.

Optrækkes udgifterne til rottebekæmpelse via gebyrmodellen betaler alle ejendommene i en kommune ikke lige meget for rottebekæmpelsen. Begrundelsen er, at en stor ejendom som udgangspunkt kræver større indsats med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af rotter end en mindre ejendom.

Gebyret opkræves sammen med andre kommunale ejendomsbidrag f.eks. genbrugsgebyr og dagrenovation., og der kan ikke, f.eks. som følge af aftale om en sikringsordning på en ejendom eller hvis ejeren af ejendommen er indehaver en R2-autorisation, dispenseres for betaling af gebyret, jf. bekendtgørelsens § 52, stk. 6.

Gebyrer, der opkræves til dækning af omkostninger ved den kommunale rottebekæmpelse, hæfter på vedkommende ejendom med pante- og fortrinsret jf. miljøbeskyttelseslovens § 18, stk. 3

Kommuner, der ikke ønsker at gebyrfinansiere rottebekæmpelsen, kan vælge at opkræve udgifterne til rottebekæmpelsen som en skat og lade den indgå som en del af det kommunale driftsregnskab.

Da den kommunale rottebekæmpelse som nævnt kan sammenlignes en forsikringsordning, hvor grundejeren allerede har betalt en præmie for forsikringen, kan kommunen ikke pålægge en grundejer at betale for ekstra ydelser f.eks. ved ekstraordinært mange tilsynsbesøg, mange opstillede fælder eller foderstationer med antikoagulanter på en ejendom. Begrundelsen er, at udgifterne allerede er dækket via den kollektive, kommunale rottebekæmpelse.

Et centralt spørgsmål ved gebyrfinansiering er, hvor mange kommunale opgaver, kommunen kan medtage i finansieringen. Svaret er, at dette vil afhænge af opgavens karakter, dvs. om den har relation til den direkte forpligtigelse i medfør af Rottebekendtgørelsen til at foretage en effektiv, kommunal forebyggelse og bekæmpelse af rotter. Der kan ikke gives en udtømmende liste over tiltag, der kan gebyrfinansieres, idet det må afhænge af en konkret vurdering fra sag til sag, men følgende vil som udgangspunkt kunne gebyrfinansieres: Udgifter til personale, kontorhold og drift af den almindelige opgavevaretagelse, anskaffelse af bekæmpelsesmidler, materiel, udstyr samt anskaffelse, drift og vedligeholdelse af rottespærre, der er installeret i medfør af bekendtgørelsens §§ 13-16.